TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) NUTARTIS

2011 m. birželio 10 d.*

Byloje C-155/11 PPU

dėl *Rechtbank's-Gravenhage* (Nyderlandai) 2011 m. kovo 31 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Bibi Mohammad Imran

prieš

Minister van Buitenlandse Zaken

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Ilešič, M. Safjan ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Mengozzi,
kancleris A. Calot Escobar,

* Proceso kalba: olandų.

susipažinęs su generalinio advokato nuomone,

priima šią

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvos 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 224) 7 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp B. Mohammad Imran ir *Minister van Buitenlandse Zaken* (užsienio reikalų ministras) dėl pastarojo atsisakymo išduoti B. Mohammad Imran laikinąjį leidimą gyventi Nyderlandų teritorijoje.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

3 2009 m. birželio 19 d. B. Mohammad Imran Nyderlandų ambasadai Naujajame Delyje (Indija) pateikė prašymą išduoti laikinąjį leidimą gyventi, kad ji galėtų gyventi Nyderlanduose pas savo sutuoktinį A. Safi.

4 2009 m. liepos 20 d. sprendimu *Minister van Buitenlandse Zaken* šį prašymą atmetė.

5 2009 m rugpjūčio 10 d. laišku B. Mohammad Imran dėl šio sprendimo pateikė skundą.

6 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad aštuoni B. Mohammad Imran vaikai, kurių septyni nepilnamečiai, Nyderlanduose teisėtai gyvena nuo 2009 m. rugpjūčio 5 d. A. Safi ir vaikai turi Afganistano pilietybę. A. Safi niekada neturėjo laikinojo leidimo gyventi, išduoto pagal 2000 m. Įstatymo dėl užsieniečių (*Vreemdelingenwet 2000*) 29 straipsnio a, b ar c punktus.

7 2010 m. vasario 15 d. sprendimu *Minister van Buitenlandse Zaken* pripažino B. Mohammad Imran skundą nepagrįstu dėl to, kad nebuvo įrodyta, jog ji išlaikė pagrindinį pilietinės integracijos egzaminą, numatytą Nyderlandų teisės aktuose. *Minister van Buitenlandse Zaken* manymu, B. Mohammad Imran nepateikė jokių konkrečių įrodymų, kurie leistų suabejoti 2009 m. balandžio 21 d. medicininės išvados, kurią parengė diplomatinės atstovybės Naujajame Delyje gydytojas patikėtinis ir iš kurios nematyti, kad ji galėtų būti atleista nuo šio egzamino dėl medicininių priežasčių, teisingumu ar išsamumu.

8 2010 m. kovo 15 d. B. Mohammad Imran pateikė ieškinį dėl šio sprendimo *Rechtbank's-Gravenhage*.

9 *Rechtbank's-Gravenhage* kelia klausimą, ar Nyderlandų teisės aktais trečiųjų šalių piliečių šeimos nariams, norintiems pasinaudoti teise į šeimos susijungimą, nustatyta pareiga užsienyje išlaikyti pilietinės integracijos egzaminą prieš įgyjant teisę prisijungti

prie savo šeimos Nyderlanduose nereiškia per griežto Direktyvos 2003/86 7 straipsnio 2 dalies aiškinimo.

10 Tokiomis aplinkybėmis *Rechtbank's-Gravenhage* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal direktyvos [2003/86] 7 straipsnio 2 dalį valstybei narei leidžiama joje teisėtai gyvenančio trečiosios šalies piliečio šeimos nariui, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 4 straipsnį, neleisti atvykti į jos teritoriją ir ten gyventi vien dėl to, kad šis šeimos narys užsienyje neišlaikė šios valstybės narės teisės aktuose numatyto pilietinės integracijos egzamino?

2. Ar atsakant į pirmą klausimą turi reikšmės tai, kad nagrinėjamos šeimos narys – tai aštuonių šioje valstybėje narėje teisėtai gyvenančių vaikų, kurių septyni nepilnamečiai, motina?

3. Ar atsakant į pirmą klausimą turi reikšmės tai, kad šeimos narys rezidencijos šalyje turi galimybę mokytis šios valstybės narės kalba?

4. Ar atsakant į pirmą klausimą turi reikšmės tai, kad šeimos narys, atsižvelgiant į jo išsilavinimą ir asmeninę situaciją, t. y. sveikatos būklę, gali netolimoje ateityje išlaikyti šį egzaminą?

5. Ar atsakant į pirmą klausimą turi reikšmės tai, kad nebuvo atliktas joks nagrinėjimas pagal direktyvos [2003/86] 5 straipsnio 5 dalį, 17 straipsnį, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnį ar proporcingumo principą?

6. Ar atsakant į pirmą klausimą turi reikšmės tai, kad tam tikrų trečiųjų šalių piliečiai vien dėl savo pilietybės atleidžiami nuo reikalavimo užsienyje išlaikyti pilietinės integracijos egzaminą?“

Procesas Teisingumo Teisme

11 2011 m. balandžio 11 d. laišku, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, *Rechtbank's-Gravenhage* paprašė prašymą priimti prejudicinį sprendimą nagrinėti pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 104b straipsniu.

12 2011 m. balandžio 14 d. sprendimu pirmoji kolegija šį prašymą patenkino.

13 2011 m. gegužės 19 d. laišku, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, *Minister van Buitenlandse Zaken* Teisingumo Teismui pranešė, kad, atlikęs pakartotinį nagrinėjimą, 2011 m. gegužės 12 d. sprendimu jis pripažino 2009 m. rugpjūčio 10 d. B. Mohammad Imran skundą pagrįstu ir kad todėl 2010 m. vasario 15 d. sprendimas, dėl kurio pateiktas ieškinys, yra negaliojantis.

14 2011 m. gegužės 30 d. laišku, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismui pranešė, kad Nyderlandų ambasada Islamabade (Pakistanas) tą pačią dieną išdavė

B. Mohammad Imran laikinąjį leidimą gyventi. Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad prejudiciniai klausimai neteko skubumo, ir prašo Teisingumo Teismo netaikyti Procedūros reglamento 104b straipsnyje numatytos procedūros. Vis dėlto jis mano, kad šiuo metu nereikia atsiimti prašymo priimti prejudicinį sprendimą, nes B. Mohammad Imran dar neatsiėmė savo ieškinio dėl 2010 m. vasario 15 d. sprendimo, be to, ji ketina jame pateikti ieškinį dėl žalos atlyginimo.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą

15 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 267 straipsnyje numatyta procedūra yra Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimo priemonė, kuria naudodamasis Teisingumo Teismas pateikia nacionaliniams teismams Sąjungos teisės aiškinimą, kurio jiems reikia nagrinėjamiems ginčams išspręsti (žr., be kita ko, 1998 m. kovo 12 d. Sprendimo *Djabali*, C-314/96, Rink. p. I-1149, 17 punktą, 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *García Blanco*, C-225/02, Rink. p. I-523, 26 punktą ir 2010 m. spalio 14 d. Nutarties *Reinke*, C-336/08, 13 punktą).

16 Šioje byloje Nyderlandų vyriausybė Teisingumo Teismui nurodė, kad 2010 m. vasario 15 d. sprendimas, dėl kurio pagrindinėje byloje pateiktas ieškinys, yra negaliojantis, nes, atlikus pakartotinį nagrinėjimą, 2011 m. gegužės 12 d. sprendimu 2009 m. rugpjūčio 10 d. B. Mohammad Imran skundas buvo pripažintas pagrįstu.

17 Šią informaciją 2011 m. gegužės 30 d. laiške iš esmės patvirtino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

18 Konstatuotina, kad B. Mohammad Imran prašymas išduoti laikinąjį leidimą gyventi buvo patenkintas, todėl nebeliko ginčo pagrindinėje byloje objekto.

19 Žinoma, 2011 m. gegužės 30 d. laišku prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pageidavo, kad jo prašymas priimti prejudicinį sprendimą būtų paliktas nagrinėti, nes B. Mohammad Imran ketina šiame teisme pateikti ieškinį dėl žalos atlyginimo.

20 Tačiau konstatuotina, kad šiuo etapu tokio ieškinio pateikimas yra tik galimas ir hipotetinis.

21 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateikiamas ne dėl to, kad būtų suformuluotos patariamosios nuomonės bendro pobūdžio arba hipotetiniais klausimais, o dėl to, kad reikia veiksmingai išspręsti ginčą (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *García Blanco* 28 punktą ir 2009 m. kovo 24 d. Nutarties *Nationale Loterij*, C-525/06, Rink. p. I-2197, 10 punktą).

22 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad nėra reikalo priimti sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

23 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nutaria:

Nėra reikalo priimti sprendimo dėl *Rechtbank's-Gravenhage* (Nyderlandai) 2011 m. kovo 31 d. sprendimu pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą.

Parašai.